

26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2023

† Κυριακή τῆς Τυρινῆς.

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ».

Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης (†420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κάλφα ἐν Κωνσταντινουπόλει (†1575).

ᾠχος δ'. Ἑωθινὸν δ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-~~θ~~

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

$\frac{6}{4}$
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

$\frac{6}{4}$
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠδὴ Δι-ϑ.

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε
νω σει σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ.

Α να βλε ψασαι του τα φουτην ει σοδον και
την φλο γα του Αγ γε λουμη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσαι α ρα ε κλα
πη ο τω λη στη α νοι ξασπα ρα δεισον α ρα η γε
ρθη ο και προ πα θηςκη ρυ ξαστην ε γερσιν α λη θως
α νε στη Χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
ην και α να στασιν

Ἦχος Δι-Θ.

Δόξα.

Ε κου σι α σου ουβου λη Σταυ ρον υ πε μεινας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε
νον ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος
δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη

α παντες ε κραυγα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω
ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι πο κον υ ε
τον εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου Θε ε ο το ο ο
κε βα τον εν πυ ρι α κα τα φλε κτον ραβ δον Α α
ρω ων την βλα στη η σα α σαν και μαρ τυ ρων ο μνη
στωρ σου και φυ υ υ λαξ τοις ι ε ρευ σιν ε κραυγα α
ζε Παρ θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον
πα λιν με νει Παρ θε ε ε ε νος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Ανε στησως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας ε νι σχυ ι του

θα να του το κρατος ε δει ξας ε λε η μον την Α
να στα σιν πα σι δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
λανθρω πε

Ἦχος Δι

Δόξα.

Εκ των ανωκαατελθωντων υ ψω μα των Γα βρι
ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω
ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου
σαις παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου
σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε
κλαι ου σαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ
ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Αγ γε λων οι χο
ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
φορικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο

ο νω ^π αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χε ται και
 δε χε ται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος ^Δ και γα
 λου χει ται συ μπασαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χρη στο
 ο τη η τι ^π και σε ε ως ο ο ο ντως Θε ου ου Μη τε ε
 ε ρα ^ο ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι ^Δ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^πϛ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^{υ ρ}
Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα ^{υ ρ} τθ θα να α
 τθ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^{υ ρ} και εξ α δθ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{υ ρ}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^{υ ρ}

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{ν'} ω μα θη ²²

τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Αι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε εστη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' zz} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης^{v' zz} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν' 22} A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ (δισ) 9}

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν' 22} A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ 9}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^{ζ'} Βου ^ξ

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη ^ε ^ε αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ^{ε 7x}

O ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ^{ε 7x}

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^ε_{7x} Και νυν και α ⁷_χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ^ε_{7x}
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται ^ε_{7x} τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ^ε_{7x}

Ἀντίφωνον Β

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α
θους ψυ χης μου ^ε_{7x} κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα
θει ει α σου ω ω τα ^ε_{7x}

E πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη
με νος ^ε_{7x} υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν
των ^ε_{7x}

Δ ^ε_{7x} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ^ε_{7x} Και νυν και α ⁷_χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἀντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω και
ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα
μαι ζη λι αν

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στο ρη ν
ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φι λτρ ον χρε ω στου
μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος
θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα
πα τρω α δο γμα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προχείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρῶσαι ἡ μᾶς ^Δ ε νε κεν τῆς δο ο ξῆς του ο νο μα
τος σου

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὤσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ
τρῶσαι ἡ μᾶς ^Δ ε νε κεν τῆς δο ο ξῆς του ο νο μα
τος σου

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυτρῶ
σαι ἡ μᾶς ^ε ε νε κεν τῆς δο ο ξῆς του ο νο μα
το ο ος σου ου ου ^ε
* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^ε Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

^Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὀρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνημα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὔρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφοβῶν δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρωμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εντοις λο γοις σ και νι κη σ η εν τω κρι νε σ θαι

σε

I δε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθη και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

I δε γ γ γ γ γ γ γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ γ γ ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

χ ε

Ραν τεις με υσσωπω και καθαριση η σο

μαι ^Δ πλυνεις με και υπερχει ο να λευκανθη σομαι ^ε

Ακου τεις μοι αγαλλιασιν και ευφρο

συνην αγαλλιασονται οστε ατεταπεινω με

να ^ε

Απο ψρεψον το προσωπον σαποτων α

μαρτιων μη ^Δ και πασαστας ανομιαση με εξαλει

ψον ^ε

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε

ος ^Δ και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις

μη ^ε

Μη απορριψησ με απο τσ προσωπσ σα ^Δ και

το Πνευμα σα το αγιον μη αντανελησ απε

μη ^Δ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σα ^Δ και πνευμα τη ηγεμονικωστη ριξον

με

Δ ι δα ξω α νο μου σ τας ο δος σθ και α σε

βεις ε πι σε ε πι στρε ψσι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μσ την

δι και ο συ νη σθ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μσ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σστην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Το τε α νοι σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χος και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος πλὴ Νη ς

Δο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Της με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ
υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι
ο ο ο ον σα να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως
οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σσ ε ε λε ε ε ε ει
Και νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

T^{Nη} ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νόν μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

T^{Nη} πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι αις

Ἦχος Πα

E^{Πα} λε η σον με ο θε ος κατα το με γα

ε λε ος σ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σ

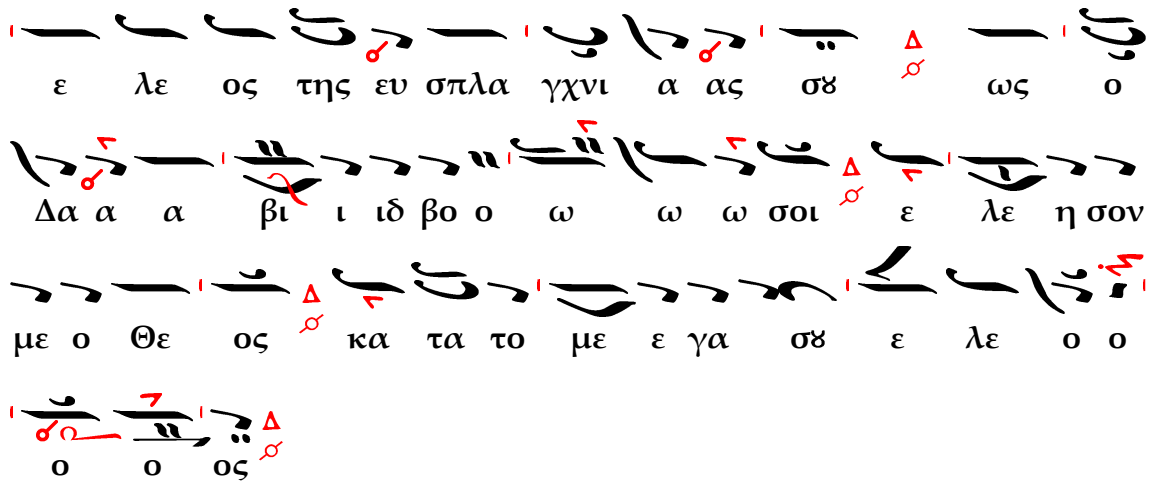
ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α α μ

T^{Nη} α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων μοι

δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας

τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α

αν της κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῦς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ποίημα Χριστοφόρου τοῦ Πρωτασηκρίτου.

ᾠχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο ψυχὴ μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοί, πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρίν, ἐν Ἐδὲμ γυμνώσεως, δι' ἧς ἐξεβλήθης τῆς

τροφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Διὰ χρηστότητος πλοῦτον, σὺ φυτουργεῖς, Πλαστουργὲ καὶ Κύριε, Παραδείσου τὴν τροφήν, ἐν Ἐδέμ κελεύων με τροφᾶν, τῶν ὠραίων καὶ τερπνῶν, καὶ μὴ ρεόντων καρπῶν.

Δόξα.

Οἶμοι ψυχὴ μου ἀθλία! τῶν ἐν Ἐδέμ, ἀπολαύειν εἴληφας, ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπὸν, προσετάγης· ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ Ἀδάμ, κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ γεννήτρια ἐμέ, τὸν ἐξόριστον Ἐδέμ, νῦν ἀνακάλεσαι.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματαί, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅφεις ὁ δόλιος ποτέ, τὴν τιμὴν μου φθονήσας, ἐψιθύρισε δόλον, τῆς Εὐας ἐν τοῖς ὠσίν· ἐξ ἧς ἐγώ, πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἶμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν χειρὰ τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου, τοῦ τῆς γνώσεως, οὐπερ προσέταξέ μοι Θεός, μηδόλως μεταλαβεῖν, καὶ τῆς θείας, δόξης ἀπερρίφθην πικρῶς.

Δόξα.

Οἶμοι ἀθλία μου ψυχὴ! πῶς οὐκ ἔγνωσ τὸν δόλον; πῶς οὐκ ἤσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτίσθης, τὸν νοῦν, καὶ παρέβης, ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς καὶ σκέπη μου σεμνή, ἢ τὴν γύμνωσιν πάλαι, περιστείλασα μόνῃ, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ τοκετῷ σου Ἄγνή, ἀφθαρσίαν αὐθίς με ἀμφίασον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολήν, μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότης, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτός, ἰδρῶτι δὲ πολλῷ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὡσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐλευσώμεθα.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής, μὴ στυγνάσωμεν· ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην, κρίζοντες· Ἠμάρτομεν, ὑπὲρ φάμμον θαλάσσης. Ἄλλ' ἄνες πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκάθισεν Ἀδάμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καὶ ἔλεγεν· *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἴδὼν Ἀδὰμ τὸν Ἄγγελον, ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θεοῦ κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν· * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συνάλγησον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἦχῳ σου τῶν φύλλων, ἰκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείσῃ σε. * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ὁ δι' Ἀδὰμ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐὰν κεκλεισμένος, ἰκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν παραπεσόντα. * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, ἐπισκόπου Γάζης. (†420)

Στίχ. Ὡ τίς παρέλθη, τίς δὲ καὶ παραδράμη

Τὸν Πορφύριον, κἂν παρήλθεν ἐκ βίου;

Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθὼν εἰκάδι ἔκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἣ ὠμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. (†66)

Στίχ. Ῥίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,

Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Ἀνατολή, ἡ ἀδελφὴ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται. (†66)

Στίχ. Ἀνατολὴν εὗρηκε τὴν νοουμένην,

Ἀνατολὴ τμηθεῖσα γενναιοφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Φωτῶ, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται. (†66)

Στίχ. Φερνὴν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,

Φωτῶ φέρει σοι τὴν κάραν φώτων, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Φωτίς, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα, τελειοῦται. (†66)

Στίχ. Δώσεις ἔπαθλον δενδροάθλω Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἐδέμ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Παρασκευή, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται. (†66)

Στίχ. Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,
Ἐτοιμον εἶχε καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Κυριακὴ, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται. (†66)

Στίχ. Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος,
Τοῦ Κυρίου τὸν θεῖον ἐκβάλλει φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰωσή, ὁ υἱὸς τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται. (†66)

Στίχ. Τομεὺς τραχήλων ἐξεγύμνου τὸ ξίφος·
Ἰωσὴ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Φωτεινός, ὁ ἕτερος υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται. (†66)

Στίχ. Τίς οὗτος ἀτμὸς ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Σεβαστιανὸς ὁ Δούξ, ξίφει τελειοῦται. (†66)

Στίχ. Σεβαστιανῶ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον·
Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀνατόλιος ὁ ἀξιωματικὸς, ξίφει τελειοῦται. (†66)

Στίχ. Πρὸς Ἀνατολὴν σκοπῶν τὴν νοουμένην,
Ἐδὺ Ἀνατόλιος τμηθεὶς τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοκλήτου τοῦ ἀπὸ μάγων. (†66)

Στίχ. Καὶ μάγους οἶδε μεταποιεῖν ἡ Χάρις,
Θεόκλητος ἰδοῦ! ὁ νῦν Χριστοῦ Μάρτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Βίκτωρ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Βίκτωρ ἐπ' ὤμοις τὴν κεφαλὴν οὐκ ἔχων,
Κεῖται πρὸ τῆς γῆς ἐκταθεὶς μέγας μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Χριστοδούλου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Κλησὶς διδάσκει τίς σύ, καὶ δοῦλος τίνος,
Σπάθη δὲ Χριστόδουλε, ποῖόν σοι τέλος.
Καὶ ἦσθα καὶ εἰ Χριστοῦ δοῦλος, ὦ Μάρτυς,
Τελειωθεὶς Αὐτῷ ἐν φόνου μαχαίρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νικολάου, τοῦ ἐπονομαζομένου Κατοπινοῦ.

Στίχ. Ἐναντίος κλήσεως πρῶτος ἐφάνη,
Ὁ Νικόλαος Κατοπινός, ὡς λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Διονυσίου, α΄ ἐπισκόπου Αὐγούστης (Augusta, Augsburg) ἐν Γερμανία. (~†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Φαυστινιανοῦ (Faustinian), β΄ ἐπισκόπου Βονονίας (Bologna) ἐν Ἰταλία. (δ΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Ἀνδρέου, ἐπισκόπου Φλωρεντίας ἐν Ἰταλία. (~†407)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀγρικρόλα (Agricola), ἐπισκόπου Νεβίρνου (Nebirnum, Nevers) ἐν Γαλλία. (~†594)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Βίκτωρος, ἐρημίτου ἐν Ἀρκίδι παρὰ τὸν ποταμὸν Ἄλβης (Arcis-sur-Aube) εἰς Καμπανίαν τῆς Γαλλίας. (ζ΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ κάλφα, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1575)

Στίχ. Πληγὰς ἀριθμεῖν μή, Ἰωάννη, θέλε,
Σκηναὶς δὲ μᾶλλον, ἃς ἔχει ἔνδον πόλος.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τετάρτη Κυριακῇ τοῦ Τριωδίου, ἧτοι Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Στίχ. Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω.
Βρώσει γλυκεία, συμπεσὼν πεπτωκόσι.

Τῇ ἀφάτω σου εὐσπλαγχνία, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ ἐλέησον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

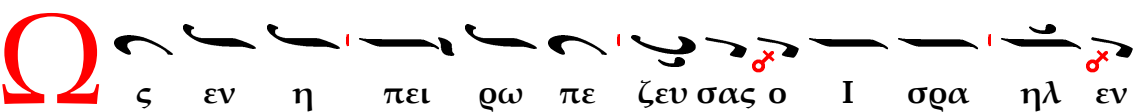
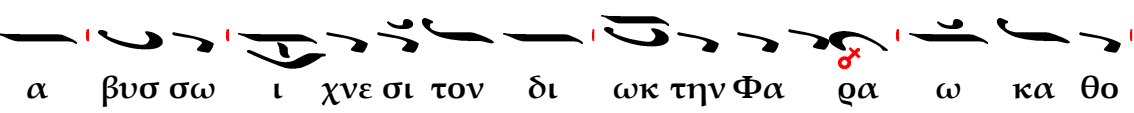

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Κυριακῶν Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς
(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)
καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἦχος Δι. ς.

ὠδὴ α΄

ς εν η πει ρω πε ζευ σας ο Ι σρα ηλ εν

α βυσ σω ι χνε σι τον δι ωκ την Φα ρα ω κα θο

ρων πον του με νον Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε

βο α α σω ω με εν

ὠδὴ γ'

Ουκ εστιν Αγιος ως συ Κυριε ο Θε

ος μου ο υ ψωσαστο κε ραστωνπι στων σου α γα θε

και στε ρε ω σας η μας εν τη πετρα της ο μο

λο γι α ας σα

ὠδὴ δ'

Χριστος μου δυναμις Θεος και Κυριος η σε

πτη Εκκλησια θεο πρε πωσ μελπει α να κρα

ζου σα εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ

ρι ω ε ορ τα ζουου σα

ὠδὴ ε'

Τωθειω φεγγει σου α γα θε τας των ορθρι

ζον των σοι ψυ χας πο θωκα τα αυ γα σον δε ομαι σε

ει δε ναι Λο γε Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου

των πται σμα α των α να κα λου με ε νον

ὠδὴ ε'

Του βίου την θάλασσαν υψουμένην καθο
 ρωντων πειρασμωντω κλυδωνι τω ευδιωλι
 μενι σου προσδραμων βοω σοι αναγαγε εκ φθο
 ραστηνζωην μου πολυελεεε

ὠδὴ ζ'

Δροσοβολον μεν την καμινον ειργασατο Αγ
 γελοςτοις οσι οισ παισι τους Χαλδαιους δε κατα φλεγον
 προσταγμα θεου τον τυραννον επεισεβοαν ευ
 λογητος ει ο θεος ο των πατερων ημων

ὠδὴ η'

Στιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,
 ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
 αὐτὸν εἰς τὰς αἰώνας

Εκ φλογοςτοις οσι ιι οισ δροσοον επηγα
 σας και δικαιοθυσι ιι ανυδαατιεφ
 λεξας απαντα γαρ δρας Χριστε μονωτω βουλεσθαι
 σε υπερυψουμενεις παντας τους αιωω ναα

α α

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον ^Δ καὶ ἠγαλλίασε τὸ

πνεῦμά μου ^Δ ε πι τω Θε ω τω ω Σω τη ρι μθ ^θ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ ^{Δ θ} και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^{Δ θ} την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κθ σαν ^{θ θ} την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν ^θ

Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ^Δ

ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν ^Δ μα κα ρι ^χ θ σι με πα σαι αι Αι

γε νε αι ^θ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ ^{Δ θ} και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^{Δ θ} την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κθ σαν ^{θ θ} την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν

Στιχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεάν τε καὶ γενεάν

τοῖς φεβουνοῖς αὐτοῦ

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ

ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀ

διαφθοροῦσθεον λόγον τέκσαν τὴν

ὄντως θεοτόκον σεμεγαλυνοο

με εν

Στιχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν

ὑπερηφάνους διὰ νοιακαρδιασ αὐτῶν

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ

ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀ

διαφθοροῦσθεον λόγον τέκσαν τὴν

ὄντως θεοτόκον σεμεγαλυνοο

με εν

Στιχ. ε'. Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς Δ

πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν Δ
και πλ τὲν τας ε ξα πε

στει λε κε νῆς θ

Την τιμιωτε εραν των Χερσβιμ Δ και

ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ Δ την α

διαφθοορωσ Θεον Λογον τε κῆσαν θ την

οον τως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο

με εν θ

Στιχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, Δ

καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, Δ
τω Α βρα αμ Ζ

και τω σπερματι αυ τῆ εως αιωνος θ

Την τιμιωτε εραν των Χερσβιμ Δ και

ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ Δ την α

διαφθοορωσ Θεον Λογον τε κῆσαν θ την

οον τως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο

με εν θ

Δ

ὥδη θ'

Θ ε ον αν θρωω ω ποις ι δειειν α δυ να τον
ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα τα γματα δι
α σου δε πα να γνε ω ρα θη βρο τοις Λο γος σε
σαρ κω με νος ον με γα λυ νον τες συν ταις ου ρα
νι αις στρα τι αις σε μα κα ρι ζο ο ο με ε

εν

Θ ε ον αν θρωω ω ω ποι οις ι δει ει ει ν
α α δυ να α το ον ον ου τολ μα α αγ γε ε ε
λων α τε νι σαι τα τα γμα τα α δι α σου
δε ε πα α α να γνε ω ω ρα α α θη βρο ο
τοις Λο γο ος σε σα αρ κω με ε ε ε ε νος
ο ο ον με γα α α λυ νο ον τες συν ταις ου ου
ου ρα νι ι ι ι ι αις στρα τι αις σε μα
κα α ρι ι ζο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ἦχος Βου-Θ

T αις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω

μεν ε ε πι στα αν τας εν ζω η φο ο ρω

μνη η μα τι αν δρας εν α α στρα πτδ ς σαις ε

σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι νδ σαις εις γην

ο ο ο ψιν τδ ου ρα α νδ ς δε σπο ο ζον

τος ε γερ σιν δι ι δα χθω ω μεν και προς ζω η

η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω

Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαν μα α σαν
τες μει νωμεν Χρι στον βλε ε ε ψαι

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ.

Της εν το λης σα Κυ υ ρι ε πα ρη κσ
σα α ο α α θλι ος και γυ μνω θεις τη ης σης δο
ο ο ξης αι σχυ νης πε πλη η σμαι Οι οι μοι και
της τρυ φης εκ βε ε βλη μαι τσ πα ρα δει ει
σα ε ευσπλαγχνε ε λε η μο ον ε λε ε η σον
τον στε ρη θεν τα α δι και αι ως της α γα θο ο
τη το οστης σης

Ἔτερον, ὃ ἐστὶν καὶ Θεοτοκίον.

Ἦχος Βου-Θ.

Α ποι κη σθε εν τες Κυ υ ρι ε πα ρα
δει σα ο το πρω ω τον δι α της ξυ υ λσ
βρω ω σε ως αν τει ση γα α γες πα α λιν δι α
Σταυ ρσ και αι τσ πα α θς σα Σω τηρ και αι Θε ε ε

μ^β δι^β ὀ η^β μας ο^β χυ^β υ^β ρω^β σον^β την^β Νη^β σται^β
 α^β αν^β πλη^β ρω^β ω^β σαι^β α^β γνο^β πρε^β πω^β ω^β ως^β και^β την^β
 θει^β αν^β Ε^β γερ^β σιν^β προ^β ο^β σκυ^β νη^β η^β σαι^β το^β Πα^β σχα^β
 το^β σω^β τη^β η^β ρι^β ον^β σε^β Τε^β κ^β ση^β ης^β προ^β σβει^β ει^β
 αις^β

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πάφ

Π α^β σα^β πνο^β ο^β η^β αι^β νε^β σα^β τω^β ω^β το^β ον^β Κυ^β υ^β
 υ^β ρι^β ι^β ι^β ον^β αι^β νει^β τε^β τον^β Κυ^β ρι^β ι^β ον^β εκ^β
 τω^β ω^β ων^β ου^β ου^β ρα^β α^β α^β νων^β αι^β νει^β ει^β τε^β α^β
 α^β αυ^β το^β ον^β εν^β τοις^β υ^β ψι^β ι^β ι^β στοις^β σοι^β προ^β ε^β
 ε^β πει^β υ^β μνο^β σ τω^β Θε^β ε^β ε^β ω^β ω^β
Α ι^β νει^β ει^β ει^β τε^β α^β αυ^β τον^β πα^β αν^β τες^β οι^β Α^β
 α^β αγ^β γε^β λοι^β οι^β α^β α^β αυ^β του^β αι^β νει^β ει^β ει^β ει^β τε^β
 α^β αυ^β τον^β πα^β σαι^β αι^β δυ^β να^β α^β α^β μει^β εις^β α^β α^β αυ^β
 του^β σοι^β προ^β ε^β ε^β πει^β υ^β μνο^β σ τω^β Θε^β ε^β ε^β ω^β ω^β

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Χ Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον

δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ του **ε**
χ

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α

να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο

ξα ζο μεν σου την α να στασιν **ε**
χ

Χ Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ

του **ε** αι νει τε αυ τον **ε** εν στε ρε ω μα τι **ε**
χ

της δυ να με ως αυ του **ε**
χ

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα

ρας η λευ θε ρωσας η μας **ε** και εν τω θα να τω σου

τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο

λον κα τηρ γη σας **ε** εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα

πα αν τα ε πλη ρωσας **ε** δι ο βο ω με εν σοι **ε**
χ

α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι **ε**
χ

Χ Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

της με γα λω συ νησαυ του

Tω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας

ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των

πα γι δων του εχ θρου ο α να στας εκ των νε κρων

α να στησον η μας πε στον τας τη α μαρ τι ι α

εκ τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη

πρε σβει α των Α γι ων σου

Aι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Tων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι σθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω πι αν αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτως

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σαρ κι ο α

πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα

να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως

μο νοσπαντο δυ ναμος

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Η α να τον κα τε δε ξω σαρ κι η μιν α θα να

σι αν πρα γμα τευ σα μενος Σω τηρ και εν τα φω ω κη

η σας ι να η μαςτου Α α δου ε λευ θε ρω σης

συ να α να στησασε αυ τω πα θωνμεν ως ανθρωπος

αλλ α να στασως θε ος δι α του το βο ω ω ω

μεν δο ο ξασοι ζω ο δο τα Κυ ρι ε μο νε φι λανθρω

πε

Καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Ο ι οι μοι οι οι ο Α δαμ εν θρη νω ω κε

κρα α γεν ο τι ο φι ις και γυ υ νη θε ι κης

παρρησιας με ε ξω ω σαν και πα ρα δει σθ υ
 της τρυ υ φης ξυ λθ βρω σις η ηλ λο ο τρι
 ι ι ι ι ω ω ω ω σεν οι οι οι οι οι μοι
 ου φε ε ε ρω ω λοι οι οι πον το ο ο νει
 ει ει δος ο πο τε βα σι λευς των ε πι γει ων κτι
 σμα α των Θε ε νυ αιχ μα λω το ος ω ω ω φθην υ
 πο μι ι ας α θε σμυ συ υμ βυ υ υ λης και
 ο πο ο τε δο ο ξαν α θα να σι ας ημ φι ε ε σμε
 ε ε νος της νε κρω σε ω ω ως την δο ο ραν ως
 θνη τος ε λε ει ει νω ω ως πε ε ε ρι φε ε ε ε
 ρω οι οι οι μοι οι τι να των θρη η η η η η
 νων συ νε ρ γα α την ποι η η η σο ο ο ο
 μαι αλ λα συ φι ι λαν θρω ω πε ο εκ γης δη μι κρ
 γη σα ας με ευσ πλα γ χνι ι αν φο ρε ε ε ε
 σας της δλ λει α ας τ ε ε ε χ θρα α να κα λε
 σαι αι και σω ω σον με

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου
μη ε πι

λα θη των πε νη η των σθ εις τε ε ε ε λος

Το στα δι ον των α ρε τω ων η νε ε ε

ω ω ω κται οι βρ λο μενοι α θλη η η η η

σαι ει σε ε ε ελ θε ε ε ε τε α να ζω σα με

νοι οι οι τον κα α λον της νη η στει ει ει α ας α

γω ω ω να οι γαρ νο μι μως α θλν τες δι

και αι ως στε φα νθ θ θ θν ται και α να λα

βο ο ον τες την πα νο πλι ι αν τθ Στα αυ ρθ τω

εχ θρω α ντι μα α χη η σο ο ο ο ο με ε ε

ε θα ως τει χος αρ ρηκ τον κα τε χον τες την πι

ι ι στιν και ως θω ρα κα τη ην προ σε ευ χην και

πε ρι κε φα α λαι αι αι αν την ε ε λε η η

μο συ υ υ υ νη αν τι μα χαι ρας την νη η στει

ει ει αν η τι ις εκ τε ε μνει α πο καρ δι ι ι

α α ας πα σα αν κα κι ι ι ι αν ο ποι ων

Πα Κε Πα
ταυ τα τον α λη θι νον κο μι ζε ται στε φα α νον πα
ρα τσ παμ βα σι λε ε ε ε ως Χρι ι στσ εν τη η
με ρα α της κρι ι σε ως

Ἦχος Πα

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου
δι η

γη σομαι παντα θαν μα α σι α α α σσ

Α δαμ τσ πα ρα δει σσ δι ω ω ω κε ε ε

ε ε ε ται τρο φης με τα λα βω ων ω ω ως πα ρη

η κο ο ο ο ος Μω σης θε ο πτης ε χρη η

μα α τι ι ι ι σε νη στει α τα ομ μα τα της

ψυ χη ης κα α θη ρα α με ε ε νος δι ο

τσ πα ρα δει ει ει σσ οι κη το ρες γε νε ε σθαι ε ε

πι ι ι πο ο θσ σ εν τες α παλ λα γω ω ω μεντης

α λυ σι τε λσς τρο φης και Θε ον κα θο ραν

ε φι ε ε με ε νοι μω σα ι κως την τε ε τρα

δα της δε κα δο ο ος νη στε ευ σω ω ω ω μεν

προ σευ χη και τη δε ε η η η η η σει ει
 λι κρι νω ως προ ο σκα α αρ τε ε ρθ ς δν τες κα
 τευ να σω μεν της ψυ χης τα πα θη μα τα α πο
 σο βη σο μεν της σαρ κο ος τα α α οι δη η μα α
 α τα κθ φοι προς την α νω πο ρει α αν με
 τι ι ι ι ι ι ι ω μεν ο πθ αι των αγ
 γε ε λω ω ων χο ρει ει ει αι α σι γη η η
 τοι οισ φω ω ω ναις την α δι αι ρε τον α νυ μνθ
 σι τρι ι α δα καθο ραν το α μη χα νον κα α
 αλλος και αι αι δε σπο ο τι ι ι ι ι κον ε κει α
 ξι ω σο ο ον η η η μας γι ε θε ς ζω
 ω ω ο ο δο τα τς ε πι σοι πε ποι θε ο τας συγ
 χο ρε ε ε ε ευσαι ταις των αγ γε ε λων στρα
 α τι ι ι αις ταις της τε κθ ση ης σε ε μη η
 τρος χρι στε ε ε πρε σβει ει ει αις και α πο στο ο ο
 λων και των μαρ τυ υ υ υ ρω ων και των ο σι ι ι

ι ων

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦχος Πα

Πα

ιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Ε ε φθα α σε και αι ρος η των πνευ μα τι κων

α γω ω νων α α α αρ χη η κα τα τω ων

δαι αι αι μο ο ο νων νι ι ι κη η πα νο

πλο ος εγ κρα α α α τει ει ει α η των Αγ

γε λων ευ πρε πει α η προ ος Θε ε ο ο ον

πα αρ ρη σι ι ι ι α δι αυ τη ης γα αρ Μω

υ υ σης γε γο νε τω Κτι στη συ νο ο ο ο

μι ι ι ι λος και αι φω ω νην α α ο ο

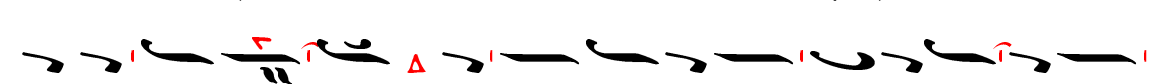
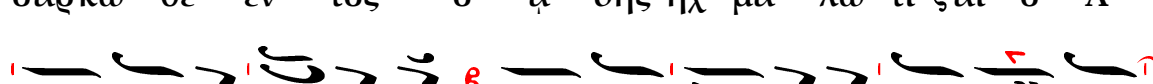
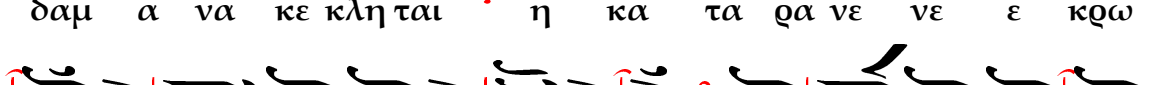
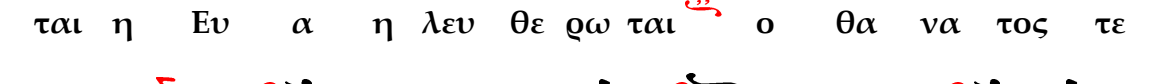
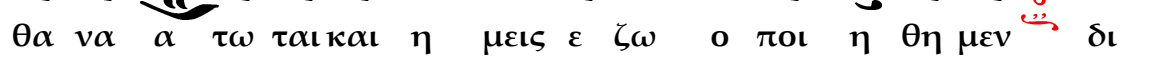
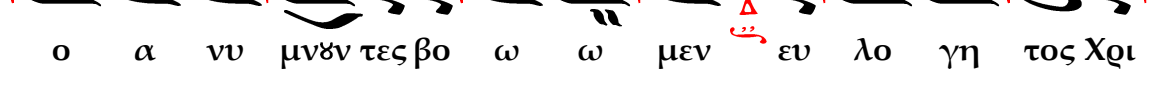

ο ρα α α τω ως εν ταις α κο αι αις υ υ υ πε

δε ε ξα α α α το Κυ υ ρι ε ε δι α

αυ της α ξι ι ω ω σο ο ον και η η μας προ

 σκυ νη σαι σθ τα πα α α α α θη και την α

 γι α αν Α να α α α στα α α α σιν ω ως φι

 λα α αν θρωω ω ω πος
 Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ

 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Δ ο ο ξ α σοι τω δει ξ α ντι το φως $\frac{\Delta}{\rho}$ δο ξ α εν υ
ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α $\frac{\Theta}{\chi}$

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε $\frac{\Delta}{\rho}$ προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι $\frac{\Delta}{\rho}$
δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν $\frac{\Theta}{\chi}$

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παντο κρα τορ $\frac{\Theta}{\chi}$ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες $\frac{\Delta}{\rho}$ Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα $\frac{\Theta}{\chi}$

Κ υ ρι ε ο Θε ος $\frac{\Delta}{\rho}$ ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο οσμου $\frac{\Theta}{\chi}$ ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α
μαρτι ι ας του κο οσμου $\frac{\Theta}{\chi}$

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων $\frac{\Delta}{\rho}$ ο κα θη με

νοσ εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η
μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ^{ε (τρεις)}
^{7x}

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^Δ
^{δλ} ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι ^ε
^{7x}

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον
με ^Δ
^{δλ} του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει
ο Θε ο ος μου ^ε
^{7x}

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ
^{δλ} εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φω ως ^ε
^{7x}

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε ^ε
^{7x}

Αγι ος ο Θε ος ^Δ
^{δλ} Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ
^{δλ} Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{ε (τρεις)}
^{7x}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ
^{δλ} και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε
^{7x}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἄσματικόν.

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ε ε λε η σον η η μα α
α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν
α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της
ζω ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ ς ι

α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ α εὐ καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

σας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω
 θανατον πατηησας εις ων της αγιας Τρι
 αααδος συνδοξαζοομενος τω Πατρι
 και τω Αγιω Πνευματι σωσον ημα
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Tο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

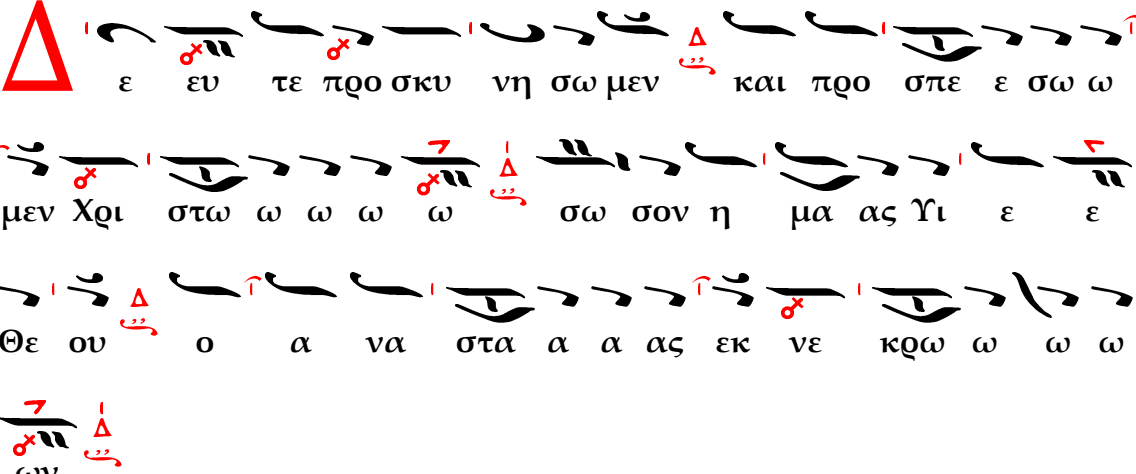
Tο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ο ο
 ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

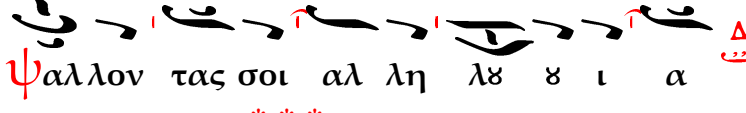
Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-Θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

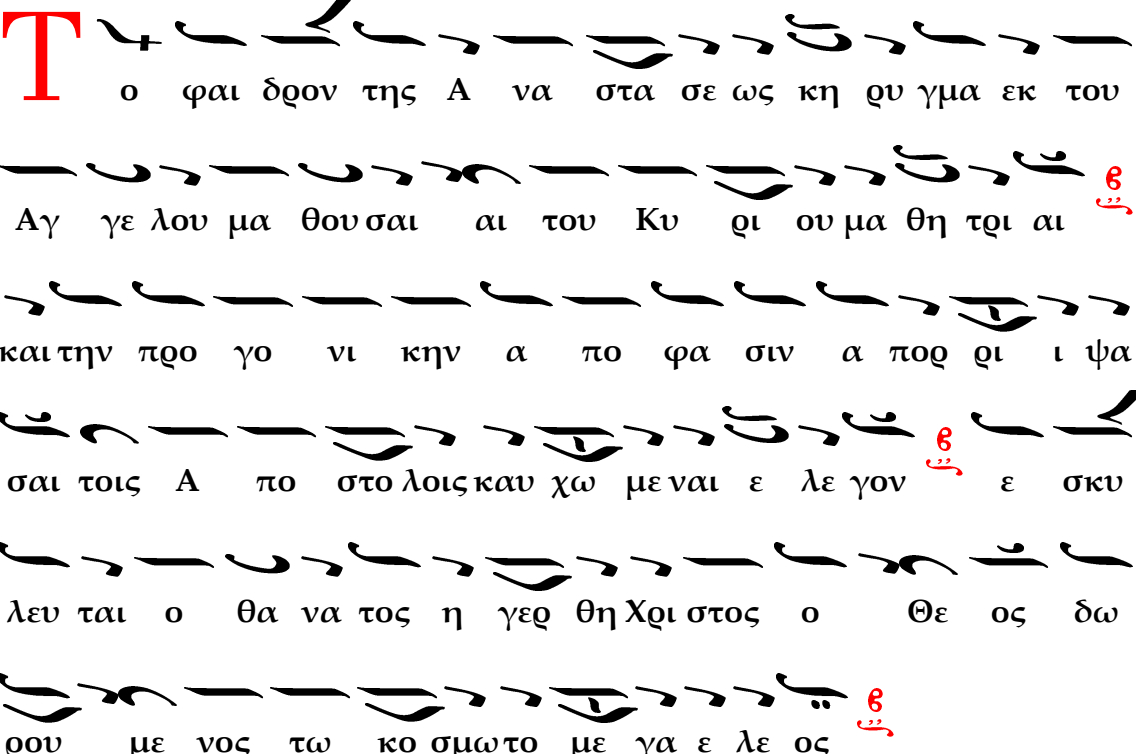
ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Δι-Θ

 Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε επι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γητον δε χεται σε προσπι ι πτον τα ο

ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
 θνων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
 μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Mυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
 θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
 τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
 τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
 δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι δο ο ξα τω ε νε ρ γσ
 ντι δι α σσ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)
 Αὐτόμελον.

ᾠδὴ Βου - ϑ

Τῆς σοφίας ὀδηγεφρονησεως χορη
 γε των αφρων παιδευτα και πτωχων υπε
 ρασπιστα στηριξονσυνετισοντηνκαρδιαμμε
 δεεσποτασυδιδαμοιλογονοτουπα
 τρος λοοοοοοογοςιδουγαρταχειλη
 μουουμηκωλυσωεντωκρααζεινσοιε
 λεημωνελεησονμετονπαραπεσο
 οοοντααα

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ὝΜΝΟΣ

ᾠδὴ Δι - ϑ

Ααγιιοοςοοοθεοοοος
 ααγιιοοςισχυροοοοςα
 αγιιοςαθανατοςελεεησοο
 ονημας

Τὸ τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Ἕτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλούϊα τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.
Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου).
(Ῥωμ. ιγ' 11-14, ιδ' 1-4).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ.δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐξασθε, καὶ ἀπόδοτε, Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ.δ' Νη ς

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

ω η ημων

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός
εν τω Ισ ρα ηλ

με ε γα το ο νο μα αυ τῶ

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

ω η ημων

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ
και το κα τοι κη

τη ρι ον αυ τσ εν Σι ων

Ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

ω η μω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νῦξ προέκοψεν, ἢ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεός, στήσαι αὐτόν.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς 113').

ᾠχος Δι

λλη η λσ ι ι α Α λλη η λσ σ

σ ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι α

Α γα θον το ε ξο μο λο γει σθαι τω Κυ ρι

ω και ψαλ λειν τω ο νο μα τι σθ υ υ υ

ψι ι ι ι στε

Α λλη η λθ ι ι α Α λλη η λθ θ

θ ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η

λθ θ θ θ θ ι ι ι ι α

Τ θ α να γγε λειν το πρω ι το ε λε ος

σθ και την α ληθει αν σθ κα α τα α α

νυ υ υ υ κτα

Α λλη η λθ ι ι α Α λλη η λθ θ

θ ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η

λθ θ θ θ θ ι ι ι ι ι

α α α α α α α α

α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Τυρινῆς (Ματθ. στ' 14-21).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ

γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί, ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύων ἀλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

Ἦχος ἰὺ Δι. ⚡

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ
 Τῆ Τετάρτη.

Ἦχος ἰὺ Δι. ⚡

Δι
 Ο ι τα α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε
 Πα
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρθ ς
 Κε
 ς ς ς ς βι ιμ μυ υ υ στι ι ι ι μυστι
 Πα
 κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι
 Πα
 ι ι ι ι ζο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε
 Νη
 ες και αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η

η η η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι

οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α τρι α

α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνο

ο ον προ σα α α α α α υ μνον προ ο ο

σα α α α α α α α α α α α δο ο ο

υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε

ες πα σα αν τη ην βι ω ω τι ι κη η η η η

ην α πο θω ω ω ω με θα με ε ε ε

ε ε ρι μνα α α α α α αν

Ως τον Βα σι ι λε ε ε χε ε ε χε ε ε

ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε βα α σι λε ε α α α α α α

των ο ο ο ο λων υ υ υ υ πο δε ε ξο ο

ο ο ο με ε ε νοι οι

T αι αι αις α α α γγε ε ε ε ε λι ι

ι ι ι ι ι ι ι α γγε λι και αι αι αι αι αι

αι αις α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ

φο ο ρυ ρ ρ ρ με νον τα α α α α ξε ε

ε ε ε ε ε τα α ξε σι ι ι ι ι ι ι ιν Α

λλη η λυ ρ ρ ι ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α α

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

K υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

8 8 8 σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον Δ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως Δ

Κ αι με τα τῃ πνε ευ μα το ο ο ος ος Δ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον Δ

Α ξι ον και δι ι και αι ον Δ και ἄλλως

Α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον Δ

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι ος
 Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ρα νος και η γη της
 δο ο ξη ης σα ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
 ςοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε
 νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν
 να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις

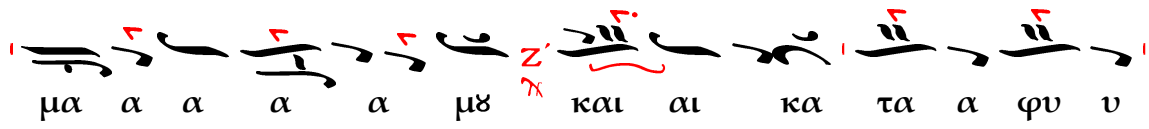
A α α α μη η η η η ην

A α α α α α α μη η η ην

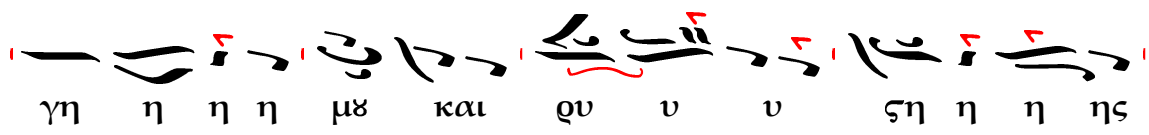
Σ ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο
 γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς ς ς μεν
 Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα
 α σα ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια' , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ
 ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ς ς ς ς
 Κυ υ ρι ο ος ς ε ε ρε ε ε ε ω ω

 μα α α α α μϛ και αι κα τα α φυ υ

 γη η η η η μϛ και ρυ υ υ ση η η ης

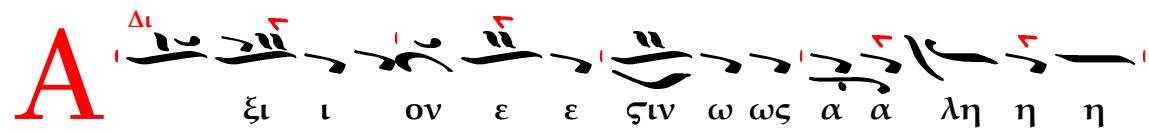

 μϛ

(κζ' Ὀκτ. , βιβ')

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

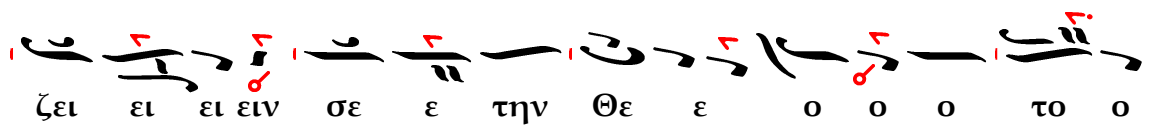
Ἦχος Δι

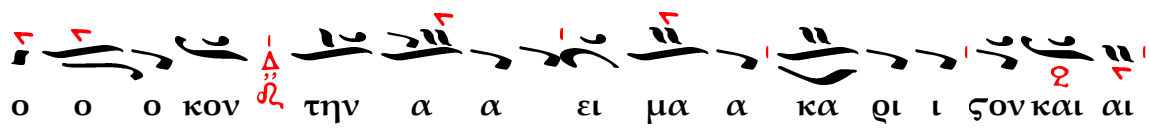
A ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α α λη η η

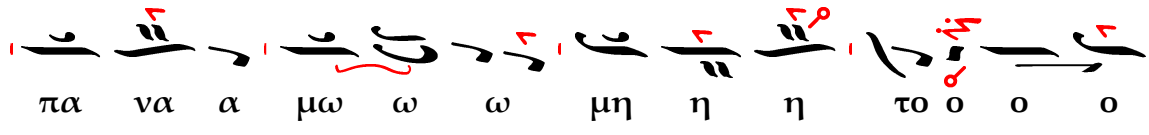
 θω ω ω ω ως μα κα α ρι ι ι

 ζει ει ει ει ν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο

 ο ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ςον και αι

 πα να α μω ω ω μη η η το ο ο ο

 ον και μη τε ε ε ε ε ε ρα α α τϛ

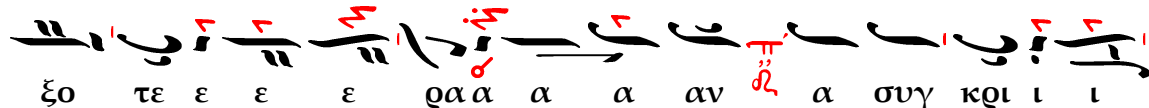
 Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την

 τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των

 Χε ρϝ ϝ βι ι ι ι ι μ και αι ε εν δο

 ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι

ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α
 φιμ ^Δ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω
 ω ω ως ^Δ Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε
 κδ ς σαν ^Δ την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο το ο ο ο κο ο ο ο ον ^Δ σε ε ε ε ε
 ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ^Δ ε ε ε ε ε ε εν ^Δ

Ἐτονίσθη τῇ κγ' Φεβρ. , βι' . I.A.

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος **λτος** Βου **ς**

A ξι ον ε ε ςι ιν ω ως α α λη η θω ω
 ω ω ως ^Δ μα κα α ρι ι ζει ει ει ν σε ε ε ε
 την Θε ο ο το ο ο ο ο κο ο ο ο ον ^Δ
 την α ει μα α κα α ρι ι ςον ^Δ και Πα να α
 μω ω μη η η το ο ο ο ον ^Δ και μη η
 τε ε ε ε ε ρα τδ ς Θε ε ς ς ς ς ς ς

η η η η η μω ω ω ω ω

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α αν τω ων

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα αν τω ων

χε ρα ρ ρ βιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε

ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι ι τω ως

τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α α α α φι ι

ι ι μι την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως

θε ον λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε κ ρ ρ

ρ ρ ρ σα α αν τη ην ο ον τω ως θε ο ο

το ο ο κο ο ον σε ε ε ε ε με γα α λυ

υ υ υ υ υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(ιθ' Σεπτ. , βθ')

Ἄξιον ἐστίν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι

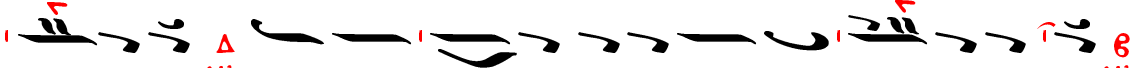

Α ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θως μα κα

ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου ου η η η η μων την τι μι ω
 τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον Λο
 ο ο γο ον τε κου ου ου ου σαν την ο ον τω ως
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ
 νο ο ο με ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα ^θ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-ϑ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^θ (δισ)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^Ζ α πο τϑ νυν και ε ως

 τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ